

Vlamingen Vooruit

E-Nieuwsbrief voor Vlaamse emancipatie vanuit links perspectief
Augustus-september 2009 nummer 11

De redactie is te bereiken via info@landdag.org

TE LEZEN IN DEZE VLAMINGEN VOORUIT:

- ★ Programma van de Trefdag
- ★ Les patrons se mobilisent pour le Grand-Bruxelles
- ★ De VIII werken van het belgicisme
- ★ Jan Debrouwere is niet meer

★ Programma van de Trefdag

6^e Sociaal-Flamingantische Trefdag

Brussel Vlaams Onrealistisch of levensnoodzakelijk?

Zaterdag 26 september 2009

De Markten, Oude Graanmarkt 5, 1000 Brussel, 11 uur

Sprekers: Harry Van Velthoven (historicus, em. hoogleraar Hogeschool Gent), Luc Deconinck (jurist, voorzitter vzw 'De Rand'), Johan Van den Driessche (bestuurder VOKA-comité Brussel, nationaal voorzitter vtbKultuur), Brecht Arnaert (geëngageerd student), Bernard Daelemans (romanist, redacteur Meervoud), Johan De Nys (V-SB, secretaris Meervoud), Joost Vandommele (René De Clercq-stichting, Priester Daensfonds)

Een woordje uitleg

Het hedendaags sociaal-flamingantisme is dan wel radicaal Vlaams-nationaal, maar in die hoedanigheid eigenlijk niet separatistisch. Wij willen ons niet eenzijdig afscheuren van de Belgische staat om ons af te snijden van het Waalse volk. In tegendeel: wij willen samen met hen deze bourgeoiscreatie opheffen en twee bevriende, post-kapitalistische buurstaten opzetten. Het weze duidelijk: in onze echt-linkse toekomstplannen is er geen plaats voor een rest-België ...

Om deze natuurlijke gang van zaken om te buigen, heeft de francofone burgerij een vals federalisme doen implementeren, met als sluitstuk het 'Derde Gewest' Brussel. Hiervan hebben zij de bevolking volledig in hun greep, vooral via hun lokale potentaten die in de 19 gemeenten de plak zwaaien. Vanuit dit bastion houden zij ook Wallonië onder de knoet, door het een misplaatste solidariteit met Franstalig Brussel op te dringen en door de verlatingsangst tegenover het boze Vlaanderen op te poken.

Van hier uit organiseren zij ook hun neo-unitaire reconquista, door brutaal de Vlaamse politici af te dreigen en op subtiele wijze onze intellectuelen om te kopen. Het draagvlak voor het voortbestaan van België bestaat bijgevolg uit een mixtuur van individuele ambitie op korte termijn en collectieve twijfel op lange termijn.

Deze Brusselse problematiek is dus de grootste opgave voor het democratisch Vlaams-nationalisme. Als volwaardige nationale beweging kunnen we deze hinderpaal niet uit de weg gaan en zeker niet wegdenken. Wij zoeken een leefbare oplossing, zowel voor het Waalse volk, als voor Vlaanderen, dus ook voor de bewoners van Brussel, zeker voor de zwaksten.

De volwassene, de inclusieve Vlaamse republiek die wij willen, zal vanzelfsprekend geen democratisch deficit toestaan in zijn regeringsvorm, en aan al zijn bewoners actief de volledige politieke en sociale grondrechten toekennen. Maar gaat datzelfde Vlaanderen, als geopolitieke entiteit, dan een immens hiaat toelaten in zijn territoriale integriteit? Gaat Vlaanderen als levende gemeenschap het blokkeren van zijn maatschappelijke draaischijf toelaten en een vivisectie van zijn economische hart? Brussel Vlaams, onrealistisch of levensnoodzakelijk?

Op de 6de Sociaal-Flamingantische Trefdag zullen alle aspecten van deze complexe materie onder de loep genomen worden, in een afwisseling van bondige referaten en voldoende ruimte voor discussie.

Programma en sprekers

Dagvoorzitter: **Miel Dullaert**

Deuren 10.30 - aanvang 11.00

Van 11.10 tot 12.10: de denationalisering van Brussel: van verfransing tot multiculturaliteit (**Harry Van Velthoven**); Vlaanderen, Brussel en de Vlaamse rand: werken aan een leefbare toekomst (**Luc Deconinck**).

Van 12.10 tot 13.40: middagpauze

Van 13.40 tot 17.00: sociaal-economische verwevenheid tussen Vlaanderen en Brussel (**Johan Van den Driessche**); de staatkundige toekomst van Brussel (**Brecht Arnaert**); Staten-Generaal Brussel en Staten-Generaal Wallonië: een ooggetuigenverslag (**Bernard Daelemans** en **Johan De Nys**); discussie: links-flamingantisch standpunt over Brussel; uit de geschiedenis van de Vlaamse beweging in Brussel (**Joost Vandommele**).

In het programma wordt de nodige discussieruimte voorzien.

Practica

Deelnemers betalen bij inschrijving 5 € (3 € voor werklozen en studenten). Wie 10 € betaalt, krijgt later het uitvoerig verslagboek toegestuurd. Steunend deelnamegeld vanaf 15 €

Dranken aan zeer democratische prijzen.

Hoe kom je er?

Naar de Trefdag kom je best met het openbaar vervoer. Vanuit heel het land zijn er vlotte treinverbindingen naar het station van Brussel-Centraal. Te voet vanuit Brussel-Centraal (15 min. lopen). Steek de Keizerinlaan over en ga via het Europakruispunt naar de Grasmarkt. Je steekt het plein over en komt in een straat die ook de Grasmarkt heet. Verderop gaat de Grasmarkt over in de Kiekenmarkt. Je kruist de Anspachlaan. Daarna kom je op een kruising van vijf straten. Je steekt over en komt in de Sint-Katelijnestraat. Dan kom je op een plein: rechts het Sint-Katelijneplein en links de Oude Graanmarkt. Je steekt het plein over en gaat even naar rechts. Hier ligt 'De Markten'.

Met de metro vanuit Brussel-Centraal (reistijd: 15 min.). Je neemt lijn 1 (richting Weststation) of lijn 5 (richting Erasmus) en stapt uit bij de tweede halte (Sint-Katelijne). Je stapt uit aan de achterkant van het metrostel en komt op de Vismarkt. Je loopt in de richting van de Sint-Katelijnekerk en gaat voor de kerk naar rechts. Je komt op het Sint-Katelijneplein. Je stapt rechtdoor en komt op de Oude Graanmarkt. De Markten ligt nu aan je rechterkant.

Met de wagen rij je naar de kleine Brusselse ring en het IJzerplein. Via de Handelskaai, de Timmerhoutkaai en de Baksteenkaai kom je aan het Sint-Katelijneplein. In het verlengde daarvan ligt de Oude Graanmarkt.

Een uitgebreidere wegbeschrijving wordt binnenkort op onze webstek geplaatst:

www.landdag.org

★ Les patrons se mobilisent pour le Grand-Bruxelles

Indien België enkel bevolkt zou zijn door werkgevers, dan was er geen sprake van communautair gehakketak. Gedreven door zijn economische idealen kiest de moderne werkgever in België steevast voor samenwerking en dit ongeacht de taal, afkomst, huidskleur, geaardheid of religie van de zakenpartner. Vanuit deze open houding werd recent het 'Routeplan 2018' gelanceerd door de Belgische, Waalse, Brusselse én Vlaamse werkgevers. De bedoeling is om de economische banden tussen Brussel en zijn hinterland te versterken. In het Nederlands heet het beestje 'Brussels Metropolitan Region', in het Frans: 'le Grand-Bruxelles'.

Met politiek heeft de 'Brussels Metropolitan Region' (BMR) van de werkgevers naar eigen zeggen niets te maken. Toch bewijst het feit dat hier zo uitdrukkelijk wordt op gewezen juist het tegendeel.

Veelzeggend waren de enthousiaste reacties van de Franstalige elitekranten 'Le Soir' en 'La Libre Belgique'. Alleen al het gebruik van de term 'Grand-Bruxelles' geeft aan hoe zij het werkgeversproject kaderen.

Opvallend is ook de geografische afbakening van de BMR waarvoor 'wetenschappers' tot het uiterste zijn gegaan. In de BMR kregen de Nederlandstaligen een bijrol toegewezen door enkel het arrondissement Brussel-Halle-Vilvoorde en de provincie Waals-Brabant op te nemen in de afbakening. Een blik op de kaart geeft aan hoe absurd de BMR wel is: de koeien van Op- en Neerheillisem zijn grootstedelijk, maar de villawijken van Tervuren behoren tot Groot-Bokrijk. Bedankt VOKA voor het puike lobbywerk!

In de pers vernemen wij waarom de BMR moest worden opgericht. 'De Standaard' schrijft dat de grootstedelijke problemen van Brussel moeilijk kunnen worden opgelost wanneer de drie gewesten bevoegd zijn. Onder meer de mobiliteits- en werkgelegenheidsproblematiek tonen dit aan. Volgens Karel Lowette (voorzitter VOKA-Brussel) beseffen nu ook de Vlaamse ondernemers dat de economische motor wordt geremd door de ingewikkelde structuur van België waar alle

Ochtendspits in Ophelisseem

normen worden vermenigvuldigd met drie. Inderdaad, maar is de BMR dan de oplossing die VOKA moet verdedigen? Erg verhelderend waren de woorden van Emmanuel van Innes (BECI-voorzitter) die zegt dat de politieke crisis van 2007 alles in een stroomversnelling heeft gebracht omdat ondernemers zich zorgen maakten over het slechter wordende imago van België in het buitenland.

Laat het duidelijk zijn dat dit initiatief past in de restauratiepolitiek van de francofone bourgeoisie in Brussel. Hun streefdoel is een unitair-federalistisch België waarin Groot-Brussel de eerste viool speelt. Vlaanderen en Wallonië krijgen een toekomst als provincialistische gewesten die indien nodig tegen elkaar worden uitgespeeld.

Dat VOKA een mede-initiatiefnemer is van de BMR toont nog maar eens aan hoezeer de Vlaamse werkgevers kruipen voor het Belgische establishment. Zij die horen te vechten voor de verankering van onze hoofdstad in Vlaanderen, zijn plat op de buik gegaan.

Luc Van Raedtshoven

★ De VIII werken van het belgicisme

Sinds het Sint-Michielsakkoord verhouden het programma van het Vlaams-nationalisme en dat van de Belgische heersende klasse zich volledig als materie en antimaterie. Er zijn sindsdien geen compromissen meer mogelijk die voor alle betrokken partijen winst opleveren, zoals dat voorheen het geval was geweest. Tot dan immers had het establishment aan Vlaanderen toegevingen kunnen doen waardoor het tegelijk de Belgische staat consolideerde. In 1992 heeft dit spel zijn grenzen bereikt, vanaf 1999 moest het centrifugaal federalisme omgekeerd worden. De huidige tweespalt in de CD&V is daarvan misschien het ultieme teken.

Want de tijd staat niet stil; de geschiedenis gaat voort en de sociaal-economische onderbouw van Vlaanderen evolueert mee. De ondergang van de Belgische staat, als plaatselijk adres van het wereldkapitalisme, is immers geen proces dat mogelijks kan worden omgebogen, het is structureel ingebakken. Het Belgisch regime geraakt daardoor met de dag meer verstrikt in zijn eigen contradicties, zodat de instellingen dreigen spaak te lopen. Er blijft de Belgische klasse maar één middel meer over om de consequenties daarvan voor zich uit te schuiven (vooraleer over te gaan tot repressie): het opdrijven van de ordinaire en subtiële belgicistische propaganda tot een toerental dat men tevoren nooit gehaald heeft.

In zijn bekende pocket uit 1962 «*De Vlaamse Beweging nu en morgen, 2: oogmerken voor morgen*» stelde Maurits van Haegendoren naar het einde toe voorop wat hij zag als de (8) constanten voor Vlaamse politieke actie.

Wanneer wij deze nu een beetje actualiseren en er dan de *negatieven* van trekken, dan komen we tot de programmapunten van het hedendaags belgicisme.

Alvorens deze punten op te noemen moeten we het volgende duidelijk maken.

Onze tegenstrevers wenden al hun kunde en macht en invloed en geld aan tegen de Vlaamse Beweging:

a. Daardoor slagen zij erin het belgicistisch geestelijk dienstwerk te laten doen door Vlamingen zelf. De francofone burgerij heeft - via zijn ouwe-gabbers-netwerken - grote segmenten van de Vlaamse politieke en culturele sector voor zijn zaak kunnen inhuren: politici, bonzen uit het middenveld,

Oude foto van barones Mia Doornaert:
jong én strijdend belgicistisch

professoren, onderzoekers, beoefenaars van de Schone Kunsten, populaire artiesten, journalisten, opiniemakers allerhande, ...

b. De Vlaamse massamedia (van kwaliteitskranten tot populaire tv-zenders) zijn geen neutrale communicatiekanalen, maar actieve instanties in het cultureel en politiek proces, **direct gelinkt aan het Belgisch establishment**, dat alzo het mentale leven der Vlamingen wil domineren. De media bepalen de agenda van de openbare discussies, verzwijgen, verdraaien of minimaliseren bepaalde feiten, terwijl andere sterk uitvergroot worden.

c. De Vlaamse belgicisten komen dus niet af met één afgeronde, coherente argumentatie, op een eenduidig forum, maar wel op alle niveaus tegelijk, met honderden, onderling tegenstrijdige opwerpingen, gaande van de platste emotionaliteiten tot de grote rationale's uit de mainstream (dus liberale) politologie.

We kunnen nu komen tot de acht punten die het belgicisme via zijn georganiseerd massapsychologisch beïnvloedingsproces tracht te bewerkstelligen.

1. Tot elke prijs voorkomen dat onder de bewoners van Vlaanderen het bewustzijn uitbreiding neemt van hun onderlinge overeenkomst en verbondenheid als potentiële burgers van een nog in te richten eigen staat. Daartoe het individualisme bevorderen om de mate van collectieve democratisering die voorheen bekomen werd (onderwijs en cultuur), terug teniet te doen. Dit in combinatie met het bevorderen van een cultuur van dwangmatige, opzichtige consumptie en verspilling, waardoor men vervreemdt van arbeid en creativiteit, zodat de Vlamingen niet kunnen komen tot een eigentijdse en oorspronkelijke inhoud van de volkscultuur. Stel het voor alsof het gaat om een bevrijdend proces van mondialisering, waardoor het kosmopolitische individu tot grotere keuzevrijheid en toegenomen vrije tijd komt, en niet meer verplicht kan worden tot zaken waarmee hij niet instemt.
2. Ondergraaf de vormen van structureel 'meesterschap in eigen huis' die Vlaanderen al bekomen heeft, o.a. door Belgische NGO's op te zetten die zich met hun werkzaamheden begeven op de bevoegdheidsterreinen van Vlaams Gewest en Gemeenschap (welzijnswerk, kankerpreventie, ...). Organiseer een neo-unitair offensief en zet de voorgestelde maatregelen onder de noemer 'loyaal en rationeel federalisme' (een federale kieskring, samenvallende verkiezingen, een paritaire senaat). Laat de ingekochte intellectuelen verkondigen dat men zo tegelijk een goede Vlaming als een goede Belg kan zijn.
3. Hou alle Vlaamse democratische krachten tegen elkaar verdeeld. Drijf wiggen tussen sociale en Vlaamse Beweging door een spel van accaparatie en zwartmakerij. Doe progressieven en flaminganten geloven dat ze elkaars ervvijanden zijn. Stel het Vlaams-nationalisme consequent voor als wezenlijk en fundamenteel (extreem-)rechts, als een kracht die wil komen tot een reactionaire, autoritaire Vlaamse klein-staat, die zich zal terugplooiën in economische autarkie en culturele isolatie. Roep de Belgische staatsvorm uit tot een samenlevingsmodel voor de rest van de wereld.
4. Bevorder in Vlaanderen provincialisme, streekgebonden particularisme en stedelijk micro-nationalisme, natuurlijk als sub-culturen van een anti-vlaams belgicisme. Raket voorbijgestreefde ethische controversen weer op, om allerlei sociale segmenten van de Vlaamse bevolking tegen elkaar op te zetten. Werk de verbreiding van het Algemeen Nederlands tegen en beloon het gebruik van de verschillende regiolectische varianten van het tussentaaltje. Bevorder de verengelsing van het Vlaamse hoger en -waarom niet?-middelbaar onderwijs. Vraag lessen Frans en Engels van in de kleuterklas. Zorg dat, naast het Nederlands, ook het Duits veronachtzaamd wordt.
5. Voorkom te allen prijze rechtstreeks overleg tussen Vlaanderen en Wallonië dat niet door het federale niveau kan gepatroneerd worden. Regisseer tegelijk vanachter de coulissen allerlei publieke ontmoetingen tussen Vlamingen en Walen die dan samen verklaren dat alles opperbest gaat. Houd tevens de kleine Walen toch voor dat ze door de Vlamingen onderdrukt worden vanwege hun franstaligheid.

6. Verspreid massaal valse, gemene informatie over Vlaanderen en zijn bewoners naar Walen, Brusselaars, Nederlanders en het buitenland. Schilder de Vlaamse Beweging af als een minderheid van achterlijke ontevreden die ofwel in folkloristische en groteske optochten ofwel door middel van racistische formaties een ersatzterreur op de Belgische patriotten willen uitoefenen. Stel maar meteen heel het Vlaamse volk voor als genetisch onbekwaam tot menselijke civisme en solidariteit.
7. Lanceer aanval na aanval op de taalgrens, saboteer de toepassing van de taalwetten in Vlaanderen en Brussel, stel het Nederlandstalig karakter van Vlaanderen keer op keer in vraag. Stel de jongens van TAK voor als de wreedsten onder de radicale flaminganten. Licht Brussel uit het Vlaamse grondgebied zodat een dodelijke wonde in de territoriale integriteit van Vlaanderen wordt geslagen.
8. Werk elke toenadering tussen Vlaanderen en Nederland tegen, draai de kleinste mate van Algemeen-Nederlandse integratie terug en maak instanties daartoe wezenloos. Laat geen gelegenheid voorbij gaan tot het oppoken van anti-hollandse sentimenten. Laat de Vlaamse elites verkondigen dat wij cultureel geheel verschillend zijn van de Nederlanders en zo goed als gelijk aan onze Franstalige landgenoten.

Indien de Vlaamse Beweging oprecht emancipatorisch en democratisch is, dan maakt die beweging zich geen vijanden. Neen, het zijn onze tegenstrevers, die, omdat ze door de uitbreiding van onze collectieve rechten aan persoonlijke privileges moeten inboeten, ons tot hun vijanden maken. En het besef, knagend diep in hun binnenste, dat hun doordringend, steeds meer opgevoerde belgicistisch offensief, ondanks hun monopolie op opiniemakende personen en kanalen, slechts een uitstel van executie zal betekenen, maakt hen nijziger met de dag.

Daarom, beste lezer, wil ik eindigen met te voorspellen dat het establishment, aangekomen op het moment dat de brainwashing niet meer werkt, niet zal terugdeinzen voor erger en een brutelere soort macht tegen ons zal aanwenden.

Theo van Heijst

Desnoods gaat het Belgische establishment over tot de repressie

★ Jan Debrouwere is niet meer

Op 2 juni jl. overleed Jan Debrouwere, kleinzoon van August Debrouwere. Deze laatste was tijdens de Eerste Wereldoorlog minderheidssocialist geweest en nadien één van de stichters van de Kommunistische Bond in Vlaanderen, die later in de Kommunistische Partij van België zou opgaan. August stond in de jaren '20 tegenover de Belgicist War Vanoverstraeten en voor 'de losscheuring van Vlaanderen uit het Belgisch staatsverband'. In

het spoor van zijn grootvader was Jan (°Niel 28 augustus 1926) een Vlaamsgezind kommunist. Hij trad toe tot de KPB in 1949, in volle stalinisme toen de partij ultrapatriottistisch was en van ieder lid nauw gezet een persoonlijk dossier bijhield... Ik vermoed dat Jan een dik dossier moet gehad hebben, want hij was een levensgenieter... Vanaf 1951 werd hij redacteur van het kommunistische dagblad 'De Rode Vaan'. Van 1959 tot 1962 was hij correspondent in Oost-Berlijn. Na in 1963 gekozen te zijn tot lid van het Centraal Komitee van de KP, werd hij in 1965 lid van het Politiek Bureau en directeur van De Rode Vaan. In 1966 werd Debrouwere verkozen tot kommunistisch provincieraadslid (Antwerpen). Vanaf 1979 was hij vooral op het internationaal terrein actief. In 1989 verliet hij het politiek kader van de KP en in 1991 trad hij uit de partij doch bleef ter linkerzijde actief.

Debrouwere had na de Tweede Wereldoorlog een ruim aandeel in het hernieuwde engagement van de KP in Vlaamse politieke en sociaal-economische thema's. Hij was de auteur van 'Nu Vlaams-Waalse solidariteit tegen de unitaire grootfinancier', een manifest dat door de KP naar aanleiding van de nationale betoging van 10 november 1963 ("voor federalisme en economische structuurhervormingen") gepubliceerd werd. In 'zijn' Vlaams Marxistisch Tijdschrift volgden bijdragen met veelbetekende titels zoals 'De linkse arbeidersbeweging en de Vlaamse Beweging', 'de erfgenamen van 1830', 'Waar staat links in Vlaanderen', 'Een linkse weg in Vlaanderen door democratische eenheid'. Jan was zeer belezen en kende zijn zaken tot en met. Ik herinner me o.m. zijn toespraak n.a.v. de 150ste verjaardag van de componist van 'de Internationale', Pierre De Geyter, in de Gentse kroeg 'Het Keetje' in 1998. Ik mocht hem ook regelmatig ontmoeten op tal van voordrachten, debatten en vergaderingen over het socialisme en/of de Vlaamse Beweging. Steevast probeerde hij daar zijn laatste boek aan de man te brengen. Jan introduceerde me ook bij oude coryfeeën zoals de legendarische Bert Van Hoorick. Ik zag hem ook op de begrafenis van Albert De Coninck, 'commandant Vic', chef van het partizanenleger, die overigens in zijn heel jonge jaren óók uit de Vlaamse beweging kwam... Jan belde me regelmatig en vertelde me vorig jaar dat hij aan kanker leed... Enige maanden later zei hij in zijn typische optimistische soms ietwat euforische stijl, dat de ziekte volledig verdwenen was... Hij zei ook nog dat we in Vlaanderen iets moesten opzetten in de aard van de Duitse 'linke'... Mensen van Jans generatie missen we sowieso. Zij waren degelijk geschoold, hadden vele watertjes doorzwommen, hadden persoonlijkheid en stonden écht voor wat ze zeiden te staan. Van hen kon je iets leren...

Joost Vandommele

WWW.LANDDAG.ORG

[SFL: p.a. Leuvensebaan 109, 3220 Holsbeek] [REK.NR.: 979-5930107-17] [IBAN: BE61 9795 9301 0717 - BIC: ARSPBE22]